

РЪДИАРД КИПЛИНГ БАЛАДА ЗА ИЗТОКА И ЗАПАДА

Превод от английски: Стоян Медникаров, —

chitanka.info

**О, Изток е Изток и Запад е Запад — и вечно
ще бъде така,
дордето за Съд над Небе и Земя Бог не
простре ръка.
Но няма ни Изток, ни Запад, ни Юг; Граница,
Род, Баща —
Застане ли Мъж срещу истински Мъж — даже
накрай света.**

*Камал открито нарушил граничния закон
и на Полковника отнел любимия му кон.
Кобилата откраднал той — по пладне — невредим
И я пришпорил, и в степта изчезнал като дим.
И на Полковника синът отряда си събрал:
„Не знае ли поне един следите на Камал?“
И заговорил Мохамед — синът на Абдула:
„По-лесно е да проследиш предутринна мъгла —
по изгрев е в Бонаир, по залез — в Абазай,
минава и край Форт Букло — през родния си край.
Препускаш ли като стрела — ако рече Аллах —
преди Каньона на Джагай ще зърнеш облак прах.
Но да го гониш из Джагай — и да не си посмял,
че този глух каньон гъмжи от хора на Камал.
Оттук скала, оттам скала, и сух трънак, и пек...
Прещраква покрай теб затвор, а нийде жив човек!“
Синът избрал един жребец — не кон, а сив злодей —
със врат-дирек и гръб-ковчег и със сърце на змей.
Достигнал Форт Букло, а там го чакал пир богат,
но гониш ли такъв крадец, не ти е до обяд.
Препускал той като стрела — и тропот чул комай*

*—
за миг съзрял отпред Камал да хлътва във Джагай.
И той съзрял за миг Камал с кобилата отпред —
и в този миг с изопнат лик насочил пистолет.
Пропял куршум, след него друг. Но, без Камал да спре*

подвикнал: „Стреляш като мъж!... А яздиш ли добре?“

И ги понесъл из Джагай самият Сатана:
Летял разгонен млад елен след вихрена сърна;
Летял и бясно пънел врат и яростно пръхтял,
а тя намествала юзда като момински шал.
Оттук скала, оттам скала, и сух трънак, и пек;
и прижди щракнал се затвор — и нийде жив човек.
Копитно-лунен барабан по изгрева кънтял —
след стресната от сън сърна запенен бик летял.

Жребецът рухнал във една пресъхнала река,
Камал се върнал и подал на конника ръка.

И пистолета му избил със другия юмрук:

„По моя воля — рекъл той — поязди жив до тук!
На двацет мили няма храст, скала и сух трънак,
зад който верен мой стрелец не чака моя знак.

Да махнех само със ръка (а аз не вдигнах пръст) —
на пир Чакалът би събрал народа си чевръст!

Да кимнех само със глава (а аз не мръднах врат) —
с подута гуша би заспал ей онзи лешояд!“

Синът отвърнал: „Свиквай пир, но помисли добре
остатъците после кой ще прибере!

Ако две хиляди бойци потърсят своя брат,
ще може ли един крадец плати такъв обяд?

В нивята ще пасат коне, ще бъде овършан
със огън всеки ваш харман; добитъкът — изклан.

Но щом си склонен да платиш — виж, чака твоят
брат!

Кани чакалския си род! Вий, жалък мършояд!

Ако решиш пък, че е скъп за теб подобен пир,
върни кобилата и аз ще си отида с мир.“

Изправил момъка Камал и проговорил пак:

„Тук няма псета! Днес Вълкът се срещна с Единак!

И за напред да съм проклет, презра ли ти честта!...

Кой дявол те довя, та тъй се гавриш със
Смъртта!?“

„Говори в мен — Синът рекъл — на моя род кръвта:

Кобилата е яздил Мъж — да бъде твоя тя!“
А тя отишла до Сина, навела нежно врат...
„Мъже сме — рекъл му Камал-но ти си дважд по-
млад!.

Вземи я с моята юзда, обшита с тюркоаз!
И сърменото си седло и давам в зестра аз!“
Синът измъкнал пистолет и рекъл му: „Вземи!
Един отне от враг! Сега — подарък приеми!“
„За вяра — вяра! Чест за чест! Залогът е един!
Баща ти пусна те при мен — аз също имам син!“
Камал изсвирил и след миг синът му дотърчал
като елен във майски ден; напет като капрал.
И рекъл му Камал: „Това е твоят командир!
Бъди му дясната ръка — във поход, в бой и в мир!
До своята смърт — на одър твърд или във бой
зловец-

да бъде чест за теб от днес за него да умреш!
И на Кралицата от днес и роб и син бъди!
Дори воювай срещу мен, щом Тя ти нареди!
Ще ти окачат може би нашивки в Разалдар
за войска чест, докато мен ме бесят в Пешуар.“
Застанали очи в очи, без помисъл в гръдта
и с клетва слели своята кръв пред Хляба и Солта.
И с клетва слели кръв пред Огън и пред Пръст,
пред остър Хайберски кинжал и пред Светия Кръст.
И на Полковника Синът на бащиния кон,
поел с момчето на Камал към своя гарнизон.
Но двацет щика срещу тях проблеснали със стръв-
и те въпиели за мъст и за планинска кръв.
„Спокойно! — викнал им Синът. — Обратно всеки
щик!

До вчера гонихме крадец — днес вода наш войник!“

О, Изток е Изток и Запад е Запад и вечно

ЩЕ БЪДЕ ТАКА,

ДОРДЕТО ЗА СЪД НАД НЕБЕ И ЗЕМЯ БОГ НЕ

ПРОСТРЕ РЪКА!

Но няма ни Изток, ни Запад, ни Юг; Граница,

**Род, Баца —
ЗАСТАНЕ ЛИ МЪЖ СРЕЩУ ИСТИНСКИ МЪЖ, ДАЖЕ
НАКРАЙ СВЕТА!**

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.